

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេ ហុកសិបបុរាណ

ការយល់ដឹងខាងទំនាយ៖ សាសនាសុលាម ថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
និងទិវានៃខែយល់បក់ពីទិសខាងកើត

Jeff Pippenger
2024-01-31

សាសនាសុលាមនៃទេវតាទីបីមានចូលមកក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃពាក្យទំនាយនៃថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ហើយវាក៏មានទប់ស្កាត់ភូមិភាគ។ នៅពេលនោះ គុណវៀងចុងក្រោយមានចាប់ផ្តើមផ្តល់កំរិត ប៉ុន្តែវាមាន «រាស់»។

ក្នុងកម្មវិធីនៃបុរាណ ពេលដែលវាបានចេញមក
ទ្រង់នឹងជជែកដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងវា;
ទ្រង់ទប់ខ្យល់ដ៏កាចសាហាវរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃនៃខែយល់ប្រាំ។ ដោយហេតុនេះហើយ
អំពើទុច្ចរិតរបស់យ៉ាកុបនឹងត្រូវបានជម្រះចេញ;
ហើយនេះជាផលទាំងអស់នៃការដកយកអំពើហិង្សារបស់គាត់ចេញ;
គឺនៅពេលដែលគាត់ធ្វើឲ្យថ្មទាំងអស់នៃអាសនៈដូចជាថ្មស
ដដែលត្រូវបានវាយបំបែកជាបំណែកៗ នោះពុំប្លែកជា
និងរូបព្រះទាំងឡាយនឹងមិនអាចឈរឡើងបានទេ។ ទោះយ៉ាងណា
ក្នុងដៃមានកំរិតនៃការពារនឹងត្រូវវិនាសទទស្សនាគាត់
ហើយលំនាំនៃវាមាននឹងត្រូវបោះបង់ចោល ទុកចោលដូចជាទីរហស្តថ្មនោះ;
នៅទីនោះក្នុងគោតនឹងស៊ីសុម្ភៅ ហើយនៅទីនោះវានឹងដកចុះ
ហើយស៊ីបំផុសព្រះកែវរបស់វា។ នៅពេលដែលមកែវរបស់វាស្លាប់ហើយ
នោះវានឹងត្រូវកាត់ចេញ រូបទាំងឡាយនឹងមក ហើយដុតរាងដោយគុណវៀង;
ដូចនេះជាបុរាណនៃជនដែលមានការយល់ដឹង ដូចនេះ
ព្រះអង្គគង់លើឋានបង្កើតពួកគេនឹងមិនមានសេចក្តីមកុតាសល់ពួកគេទេ ហើយព្រះ
អង្គគង់លើឋានបង្កើតពួកគេនឹងមិនបង្កាញព្រះគុណដល់ពួកគេឡើយ។
ហើយនៅថ្ងៃនៃនោះ នឹងកើតមានថា
ព្រះអម្បាលនឹងវាយឲ្យដុះចាប់តាំងពីដងទទួលរហូតដល់ស្តីទីអស្ចារ្យ
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានប្រមូលមកមុតងមុនាក់ៗ ឱ្យកូនចៅអីស្រាអលៃអើយ។
ហើយនៅថ្ងៃនៃនោះ នឹងកើតមានថា សូត្រដ៏ធំនឹងត្រូវបានផ្តល់
ហើយពួកអ្នកកងលើជិតនឹងវិនាសនៃស្រុកអាសុរី
និងពួកអ្នកកងលើត្រូវបានបណ្តេញចេញនៃស្រុកអស្ចារ្យ និងមក
ហើយថ្ងៃយប់ដ៏ព្រះអម្បាលនៃលើកុំនំបរិសុទ្ធ ក្នុងក្រុងយូសាឡីម។ អសោយ
27:6-13។

«ថ្ងៃនៃខែយល់ប្រាំ» បញ្ជាក់អំពីការមកដល់នៃគុណវៀងចុងក្រោយ
ហើយក៏បញ្ជាក់អំពីសាសនាសុលាមនៃទេវតាទីបីផងដែរ។
វាក៏សម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃបុរាណសាស្ត្រ ដដែលក្នុងនោះ
«អំពើទុច្ចរិតរបស់យ៉ាកុបត្រូវបានជម្រះចេញ»។ ថ្ងៃនៃខែយល់ប្រាំមានមកដល់នៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ហើយនៅចំណុចនោះ
ការជំនុំជម្រះលើមនុស្សសរសេរបានចាប់ផ្តើម។ ការជំនុំជម្រះលើមនុស្សសរសេរ
គឺជាកិច្ចការបិទបញ្ចប់របស់ទេវតាទីបី ហើយនៅទីនោះ

ការដកយកអំពើហិង្សារបស់មនុស្សមួយសន្លឹកស្រីបង្កឱ្យមានការបាត់បង់ជីវិត។
នោះហើយជាអ្វីដែលអសោយមានន័យ នៅពេលដែលគាត់បានសរសេរថា «ដោយនេះ»។

ពាក្យដដែលនាំមកដល់ “ដោយនេះ” គឺ៖ “ក្នុងខុនតាក់ណត់ កាលណាវាផុសឡើង
អ្នកនឹងជជែកកែតម្រូវជាមួយនឹងវា៖
ទ្រង់ទប់ខ្យល់កាចរបស់ទ្រង់នៅក្នុងថង់នៃខ្យល់ខាងកើត”។ “ដោយនេះ”
កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណសច្ចៈក្នុងពិតជាក់លាក់នៃការសាកល្បង
ដល់ជម្រះអំពើហិង្សាចេញពីអ្នកដល់គ្រូបង្រៀនតំណាងថាជាយ៉ាកុប។
សច្ចៈក្នុងពិតទាំងនោះរួមមានព្រឹត្តិការណ៍ (9/11)
ដល់សម្ភាសន៍ការមកដល់នៃភ្នែករៀងចុងក្រោយ។
សច្ចៈក្នុងពិតទាំងនោះរួមមាននិយមន័យនៃភ្នែករៀងចុងក្រោយថាជា “សារ” ហើយ “សារ”
នោះគឺសុលាម។ រួមបញ្ចូលសច្ចៈក្នុងពិតថា “ខ្យល់ខាងកើត” គឺសុលាមនៃទេនាទីបី
ហើយរួមបញ្ចូលលក្ខខណៈព្យាករណ៍អំពីការទប់ស្កាត់ជាបន្តបន្ទាប់របស់សុលាម (ទប់)
ផងដែរ។

ការសាកល្បងនោះឯង គ្រូបង្រៀនតំណាងដោយ «ការជជែកដេញដោល»
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។ យើងមេ
នៅពេលតំណាងឱ្យការខកចិត្តលើកដំបូង គ្រូបង្រៀននាំឱ្យ «ត្រឡប់មក» រកព្រះ
និងក្រែងអ្វីដែលមានតម្លៃចេញពីអ្វីដែលថ្លៃថ្លាទាប។ «ផលផុស» នៃការសាកល្បង
បង្កកើតអ្នកថ្វាយបង្គំពីរបួសទេ។

ការជំនុំជម្រះនៃមនុស្សមួយនាក់ គ្រូបង្រៀនតំណាងថា «ពេលដែលគាត់ផ្ទុះឡើងមុខទាំងអស់នៃអោស
នៈដូចជាថ្មកំបោរដែលគ្រូបង្រៀនរាយបំបែកជាបំណែកៗ នោះព្រះសែក្ការៈ
និងរូបធាតុនឹងមិនអាចឈរឡើងបានទេ»។ អសោយកំពុងយោងទៅកាន់ព្រះបន្ទូលបុរាណ
សាស្ត្រស្រដៀងនឹងអ្នកដល់បង្កើនអ្វីៗឱ្យបញ្ចេញស្ទើរតែចុះ នៅក្នុងជំពូកមុកប្រាំបី
និងមុកប្រាំបួន។ ពួកគេជាអ្នកដល់មិនអាចយល់ស្រៀវគ្រាន់ដែលបានបិទគុរ។ កិច្ចការ
(ផល) របស់មនុស្សអាក្រក់ គ្រូបង្រៀនតំណាងថាដឹងពីរបួសរបស់សុម្ភិទេវ។

ហេតុនេះហើយ ម៉ិល
ខ្ញុំនឹងបន្តផ្ទុះឡើងកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យមួយនៃកំណត់ត្រាបុរាណនេះ៖
គឺជាកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ និងជាការគ្រូឱ្យស្តាប់សូចនាករមួយ
ដូចជាបុរាណប្រាប់អ្នកបុរាណប្រាប់អ្នកនឹងវិនាស
ហើយការយល់ដឹងរបស់មនុស្សសុលាមរំលងបំបែកគ្នាឡើងវិញ។ រទេនាដល់អ្នកទាំង
ឡាយដែលព្យាយាមលាក់យោបល់របស់ខ្លួនឱ្យជួបជុំនៅពីព្រះអម្ចាស់
ហើយការងាររបស់ពួកគេស្មើគ្នានៅក្នុងសច្ចៈក្នុងពិត ហើយពួកគេនិយាយថា
«តើនរណាមើលឃើញយើង? ហើយតើនរណាស្គាល់យើង?»។ មនុស្សម្នាក់ដណ្តប់
ការប្រើប្រាស់ផលប៉ះពាល់ដល់អ្នករាល់គ្នានឹងគ្រូបង្រៀនតំណាងដឹងពីរបួសរបស់សុម្ភិទេវ
ដូចជាត្រីស្រទន់និយាយអំពីអ្នកដល់បង្កើនគាត់ថា
«គាត់មិនបានបង្កើតខ្ញុំទេ» ឬ?
ឬតើវាចុងក្រោយនៃគ្រូបង្រៀនតំណាងអាចនិយាយអំពីអ្នកដល់បង្កើនគាត់ថា
«គាត់គ្មានការយល់ដឹងទេ» ឬ? អសោយ 29:14-16។

កិច្ចការរបស់មនុស្សអាក្រក់នឹងដូចជាដឹងពីរបួសរបស់សុម្ភិទេវ
ហើយនៅក្នុងជំពូកទីមុកប្រាំបី
កិច្ចការរបស់ពួកគេគ្រូបង្រៀនតំណាងបង្ហាញក្នុងរូបភាពស្រដៀងគ្នា ដូចជាថ្មមស

ដល់គ្រូរូបមានវាយបំបែកជាបំណែកតូចៗ។ ថ្មមស ឬដីគុដុបរបស់ជាងសុម្ពន
អាចគ្រូរូបមានវាយឱ្យកុលាយជាមុសៅបានយ៉ាងងាយ
ហើយនិមិត្តតសព្វញ្ញានកើតចុះការដល់ផ្ទះវិញ «ថ្មមទាំងអស់នៃអាសនៈ
ដូចជាថ្មមសដល់គ្រូរូបមានវាយបំបែកជាបំណែក» ហើយរួមទាំងកិច្ចការនៃការរុះរើ «ពុទ្ធិប្បដិសន្ធិ
និងរូបពុទ្ធ» ដើម្បីបិទវា «មិនអាចឈរឡើងវិញបាន»
គឺជាកិច្ចការដល់គ្រូរូបមានតំណាងដោយការកែទម្រង់របស់សុតចេញសៀស។
ក្នុងការសង្ហារឡើងវិញ និងការកែទម្រង់ចុងក្រោយ
ដល់គ្រូរូបមានតំណាងដោយការកែទម្រង់របស់យ៉ូសៀស
រចនាសម្ព័ន្ធសុចប័ន្ធរបស់អាដុល្លែនីស និងគ្រូរូបស្នាក់ស្នងរៀបចំនៃ ពីព្រោះ
«ទីក្រុងដល់មានបន្ទុកការពារម៉ាម៉ូន និងកុលាយជាទីស្នាក់ស្នងរៀប
ហើយទីលំនៅនឹងគ្រូរូបមានបោះបង់ចោល ហើយគ្រូរូបមានទុកឱ្យដូចជាទីរហ័សថាន»។
កិច្ចការទាំងអស់របស់ពួកគេ មានន័យថា ពុទ្ធិហារ សាលារៀន មហាវិទ្យាល័យ
សាកលវិទ្យាល័យ មនុស្សទីតាំង និងអគារការិយាល័យរាប់ពាន់នៃជុំវិញពិភពលោក
នឹងគ្រូរូបមានវាយបំផុសជាមុសៅឥតគុណតម្លៃតាមន័យពុទ្ធករណ៍។

សមាជិកភាពនឹងគ្រូរូបផុសជាមុស្នាក់ស្នងរៀបចំនៃ ពីព្រោះអ្នកទាំងនោះជា
«បុរាណជនដល់គុណការយល់ដឹង» និងជា «មកែ» ដល់ «សុដ្ឋតក្រុម» ហើយ
«នឹងគ្រូរូបក្រចក» «នឹងគ្រូរូបដាក់ឱ្យឆេះក្នុងភ្នំលើ» ដូចគ្នា
«ពុទ្ធិអង្គគណនីដល់មានបង្កកើតពួកគេ នឹងមិនមានពុទ្ធិមគ្គតាច់ព្រោះពួកគេ
ហើយពុទ្ធិអង្គគណនីដល់មានបង្កកើតប្រភពពួកគេ
នឹងមិនបង្កហេតុពុទ្ធិគុណដល់ពួកគេឡើយ»។

នៃពេលការញែកចេញដល់គ្រូរូបមានសម្រេចដោយសារលិខិតសាកលបងនោះបានបញ្ចប់
សំឡេងទីពីរនៃវិវរណៈ ជំពូកដប់ប្រាំបី ហៅហ្វូងចៀមឯទៀតរបស់ពុទ្ធិចេញពីហឫទ័យ
ពីព្រោះនៃចុងនៃនោះ «វានឹងកើតមានឡើង» ថា «ត្រូវដឹងនឹងគ្រូរូបផុសឡើង
ហើយពួកអ្នកដល់ជិតនឹងវិនាសនៃក្នុងស្រុកអាស៊ី
និងពួកអ្នកនិរទេសនៃក្នុងស្រុកអាស៊ីទៀត នឹងមក
ហើយនឹងបង្កប់បង្កពុទ្ធិអម្បាលនៃលើភ្នំបរិសុទ្ធនៃ ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម»។

វគ្គបទគម្ពីរ (អសោយា ជំពូក ២៧ ខទី ៨ ដល់ ១៣) ដល់យើងកំពុងពិចារណានេះ
កំណត់អត្ថសញ្ញាណបុរេគុតិសាស្ត្រពុទ្ធករណ៍ដល់មានចាប់ផ្តើមនៃចុងទី ១១
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ហើយបង្កហេតុអំពីការសាកលបង និងការបន្តសុទ្ធនៃអ្នកទាំងឡាយ
ដល់នៃទីបំផុតនឹងហៅហ្វូងចៀមឯទៀតរបស់ពុទ្ធិចេញពីហឫទ័យ។
ខ្ញុំទាំងដើមនៃជំពូកដល់នោះ កំណត់អត្ថសញ្ញាណបទចម្រើនមួយដល់គ្រូរូបមានចុះ
រៀងក្នុងអំឡុងបុរេគុតិសាស្ត្រនោះផ្ទាល់។

នៃចុងនៃនោះ ចូរចៀងអំពីនាងថា «ចម្ការទំពាំងហាយដូនស្តែកក្រហម»។
យើងជាពុទ្ធិយោធាការពារទុក្ខ យើងនឹងស្រាវជ្រាវទីក្រុងគ្រប់ពេលវេលា
ដើម្បីបិទឱ្យអ្នកណាផ្ទុះវិហារ យើងនឹងយាមរកសាវ័ន្តយប់ទាំងចុង។
សេចក្តីកំហឹងមិនស្ថិតនៅក្នុងយើងទេ;
តើអ្នកណានឹងយកបន្ទុកនិងអញ្ជាញមកទៅនឹងយើងក្នុងសង្គ្រាម?
យើងនឹងដើរកាត់ពួកវា យើងនឹងដុតពួកវាជាមួយគ្នា។
ឬឱ្យគេចាប់យកកម្ពុជារបស់យើង ដើម្បីបិទឱ្យគេហេតុផ្ទុះនៃសតិភាពជាមួយយើង;
ហើយគេនឹងផ្ទុះនៃសតិភាពជាមួយយើង។

ទ្រង់នឹងធូរឈឺឲ្យអស់អ្នកដដែលមកពីយ៉ាកុបចាក់ឫស; អ៊ីស្រាអែលនឹងចេញផុត
និងលូតក្នុង ហើយបំពេញផ្ទះលោកិយដោយផល។ តើទ្រង់បានវាយគេ
ដូចជាទ្រង់បានវាយពួកអ្នកដដែលវាយគេឬ? ឬគេត្រូវបានសម្លាប់ស្របតាមការសម្លាប់
របស់ពួកអ្នកដដែលត្រូវបានសម្លាប់ដោយទ្រង់ឬ? អសោយ ២៧:២-៧។

ចម្រៀងអំពីចម្បាំងទំពាំងហយជូរ
គឺជាចម្រៀងដដែលដំបូងសម្ភាសនាស្តីអំពីចម្បាំងទំពាំងហយជូរ
ដែលទ្រង់បានសួរឡាញ់ និងថែរក្សា។ បន្ទាប់មក វាបង្ហាញពីការទទួលយកសម្ប
របស់អ្នកណាដែលប្រឆាំងនឹងយកសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មកទៀត
វាសម្ភាសនាពីការចាក់បង្ហូរព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដែលត្រូវបានគំរាមដោយដំណាក់កាលពីរនៃភ្នែករៀង។ ដំណាក់កាលទីមួយនៃភ្នែករៀង
ធូរឈឺឲ្យផុត និងមកកំពុងប៉ងមានជីវិតឡើងវិញ ហើយដំណាក់កាលទីពីរ
បំពេញនៃដីដោយផលផុល។

បទចម្រៀងអំពីចម្បាំងទំពាំងហយជូរ គឺជាបទចម្រៀងដដែលកំណត់សម្ភាសនាពេលមួយ
នៃពេលដែលព្រះជាម្ចាស់កំពុងរំលងហួសពីបុរាណដល់ពេលដែលគាត់បានរើសតាំងពីមុន ខណៈ
ដែលទ្រង់កំពុងចូលក្នុងសម្បទានដ៏ថ្មីមួយនឹងបុរាណដដែលដែលបានរើសតាំងថ្មីមួយ។
ខទីប្រាំបី និងខបន្តទៀត គ្មានតែកំពុងពន្យល់ឡើងវិញ
និងពង្រីកបន្ថែមលើខប្រាំបីដំបូងនៃពួកប៉ូណូណោះ។
ខទីមួយនៃពួកកំណត់សម្ភាសនាព្រឹត្តិការណ៍ដូចគ្នានោះ ដែលត្រូវបានកំណត់ថាជា
«ថ្មនៃខ្សែលំហូរ» នៅក្នុងខទីប្រាំបី។

នៅថ្មនៃនោះ ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រើប្រាស់ទ្រង់ ដដែលមុត សម្បទាន និងខ្ពស់ក្នុង
ដើមបីដុះនូវទោសល្បឿន ជាព័រស័ក្តិស្រី គឺល្បឿន ជាព័រស័ក្តិស្រី
ហើយទ្រង់នឹងសម្លាប់នាគដដែលនៅក្នុងសម្បទាន។ អសោយ 27:1។

នាគគឺជាសាតាំង ប៉ុន្តែក្នុងន័យទីពីរ វាជាក្រុមហ៊ុនហានិជនដដែល។

«ដូចនេះ ខណៈដែលនាគ ជាដំបូងបង្អស់ គំរាមឲ្យសាតាំង
នោះក្នុងន័យបន្ទាប់បន្ត វាក៏ជានិមិត្តរូបនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដដែល»។ The
Great Controversy, 439.

សូមចាំថាដដែលប្រើហានិជន ក្នុងជំពូកទីប្រាំពីរនៃដៃនិយ័ត
និងក្នុងជំពូកទីដប់ពីរនៃវិវរណៈ
គំរាមឲ្យសូមចាំថាដដែលវិវរណៈជំពូកដប់ប្រាំពីរ—នៅថ្មនៃថ្មក្រហម។

«សូមចាំថាឡាយ និងអ្នកគ្រប់គ្រង និងអភិបាលទាំងឡាយ
បានដាក់សញ្ញាសម្គាល់របស់អនុគ្រីស្ទលើខ្លួនរបស់ពួកគេ
ហើយត្រូវបានគំរាមថាជានាគ ដដែលចេញទៅធូរឈឺសង្គ្រាមនឹងពួកបរិសុទ្ធ—គឺនឹងអ
ស្ថានភាពនៃការតាមព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងមានសេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះយស្មើ»។
Testimonies to Ministers, 38.

ខទីមួយនៃអសោយ ២៧ កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណការចាប់ផ្តើមនៃការជំនុំជម្រះលើនាគ
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្មនៃ «ខ្សែលំហូរកំណត់» គឺនៅថ្មនៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ
២០០១។ ការជំនុំជម្រះលើសូតច្បាំងឡាយនៃដៃនិយ័ត
និងដៃគូពាណិជ្ជករសកលនិយមរបស់ពួកគេ ត្រូវបានសម្រេចឡើង

នៅពេលដែលរចនាសម្ព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុរបស់ផែនដីត្រូវបានបំផុសឱ្យដោយ
«ខ្យល់ខាងកើត» មួយ នៅកណ្តាល «សមុទ្រ» ទាំងឡាយ។

ដូច្នេះ មើល! ស្ថានភាពទាំងឡាយមានបុរាណដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់ ហើយមានឆ្លងកាត់ជាមួយគ្នា។
ពួកគេបានឃើញ ហើយក៏មានការអស្ចារ្យយ៉ាងខ្លាំង; ពួកគេត្រូវបានរំខាន
ហើយបញ្ចប់រត់ចេញទៅ។ សេចក្តីភ័យខ្លាចបានចាប់កាន់ពួកគេនៅទីនោះ
និងការឈឺចាប់ ដូចស្ថិតិមន្តនាក់ដល់កំពុងសម្រាលកូន។ ព្រះអង្គគប្បីកែតម្រូវច្បាប់សីល
ដោយខ្យល់បូក។ ទំនុកតម្កល់ 48:4-7។

អសោយ ជំពូក ២៧ ខទី ១ ដល់ ៧ ត្រូវបានពាក្យសុទ្ធនៃឡើងវិញ
ហើយពង្សាវតីបន្តថ្ងៃនៃកូនខទី ៨ ដល់ ១៣។ វាបញ្ចប់ដោយ នៅក្នុង
«ថ្ងៃនៃខ្យល់ពីទិសកើត» ស្ថានភាពទាំងឡាយ និងពាណិជ្ជករទាំងឡាយនៃផែនដី
នឹងត្រូវបុរាណមុខនឹងសេចក្តីភ័យខ្លាច
ហើយសេចក្តីភ័យខ្លាចរបស់ពួកគេក៏នឹងឡើងតាមបុរាណសាស្ត្រ
ចាប់ពីចំណុចនោះតទៅ។ សេចក្តីភ័យខ្លាចនេះបង្ហាញអំពីចលនាដ៏លឿននៃគុករិជ្ជា
និងបញ្ចប់បញ្ចប់របស់ពួកសកលនិយមជឿនលឿននៃភពផែនដី ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី ១១
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ មក
ខណៈដែលពួកគេបញ្ចេញច្បាប់របស់ខ្លួនឱ្យទៅមុខបន្តថ្ងៃនៃ
និងដោយឈ្មោះពានកាន់កាប់ខ្លាំងជាងអ្វីដែលគុករិជ្ជានឹងរំពឹងទុក។ សាតាំង
និងតំណាងរបស់វា សម្រាប់ពាណិជ្ជករ និងស្ថានភាពទាំងឡាយនៃផែនដី (ពួកសកលនិយម)
ក្នុងនាមជានិមិត្តរូបនៃគាត់ ដឹងថា ពេលវេលារបស់ពួកគេខ្ទេចខ្ទីរណាស់។

ហេតុនេះ ចូរអរសប្បាយឡើង ឱស្វាសស្នូតទាំងឡាយ
និងអ្នកទាំងអស់ដែលស្នាក់នៅក្នុងស្ថានសួគ៌ទាំងនោះ។
រទេនាហើយដល់អ្នកស្នាក់នៅលើផែនដី និងលើសមុទ្រ!
ដូច្នេះការស្រឡាត់មកដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយមានសេចក្តីក្រៃលែងយ៉ាងខ្លាំង
ពីព្រោះវាដឹងថា វាមានពេលវេលាខ្ទេចខ្ទីរប៉ុណ្ណោះ។ វិវរណៈ 12:12

ថ្ងៃនៃខ្យល់ពីទិសកើត ដែលបានបង្កកើតវិបត្តិសង្គ្រាមកិច្ចចន្លោះឆ្នាំ ២០០១
ហើយដែលមានតែច្រើនផ្ទៃផ្ទៃផ្ទៃឡើង
មិនថាបុរាណដ៏ស្រស់ស្អាតសកលនិយមពុទ្ធសាសនាអះអាងអ្វីក៏ដោយ
នោះហើយជាបញ្ហាដ៏ល្អប្រសើរមុខនឹងពិភពលោក នៅចំណុចដែលនាគដឹងថា
ពេលវេលារបស់វាខ្ទេចខ្ទីរហើយ។ បន្ទាប់មក
វាបង្កកើតចលនារបស់ខ្លួនសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងលើផែនដីទាំងមូល
ហើយវាផ្ទុកដូចនេះនៅពេលដែល «រទេនា» (រទេនាទីបី) ត្រូវបាននាំមកលើ
«អ្នកដល់ស្ថានលើផែនដី និងសមុទ្រ»។

ការមកដល់នៃសុលាមនរទេនាទីបី (ខ្យល់ខាងកើត) នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
បានបង្កឱ្យមានមហន្តរាយសង្គ្រាមកិច្ចមួយ
ដែលបានបង្កឱ្យពួកសកលនិយមពន្លឺនកិច្ចខិតខំរបស់ពួកគេ
ដើម្បីបង្កឱ្យមានរដ្ឋាភិបាលពិភពលោកតម្លៃយល់ពីភពផែនដី។ ទោះយ៉ាងណា
ឥស្វាមននៅតែបន្តគំរាមកំហែងដល់វា។ បុរាណជាងការប្រឹកសម្រេចដ៏ធ្ងន់ធ្ងររបស់គាត់
ពីឥស្វាមនជានិមិត្តរូបសញ្ញានៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងការយោងដំបូងបង្អស់ទៅកាន់ឥស្វាម។

ហើយទេវតានៃព្រះអម្ពចាស់មានព្រះបន្ទូលដល់នាងថា មើល នាងមានផ្ទុះព្រោះ
ហើយនឹងសម្បាលមានកូនបុរសម្នាក់ ហើយគួរដាក់ឈ្មោះថា អ៊ីស៊ូមាអលៃ
ពីព្រោះព្រះអម្ពចាស់បានឮទុក្ខទេវនាបស់នាង។ ហើយគាត់នឹងជាមនុស្សសព្វវៃ
ដល់បាត់គាត់នឹងប្រឆាំងនឹងមនុស្សសត្រូវគ្នា
ហើយដល់មនុស្សសត្រូវគ្នានឹងប្រឆាំងនឹងគាត់;
ហើយគាត់នឹងរស់នៅនៅចំពោះមុខបងប្អូនទាំងអស់របស់គាត់។ លោកុបបតុតិ
16:11, 12។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនដល់បរាជ័យឡើយ។
ខណៈដែលអ៊ីស៊ូមាអលៃបន្តបង្កកើតការឈឺចាប់ដូចស្ត្រីកំពុងឈឺសម្បាលកូន
អ្នកខ្លះដែលអាចទទួលស្គាល់ថា
អ៊ីស៊ូមាអលៃបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីរ ក៏ដូចជាមិនទាន់យល់យឺត
ញយ៉ាងពេញលេញអំពីសច្ចក្តីពិតជាក់ស្តែងក្នុងខ្លាំងពីរនោះនោះឡើយ។
អ្នកខ្លះអាចយល់ថា គឺអ៊ីស៊ូមាអលៃនាំមនុស្សសត្រូវប្រល័យកើតឡើងនៃដឹកនាំបង្កគ្នា
ដើម្បីប្រឆាំងនឹងសត្រូវរួមមួយ ហើយនេះពិតណាស់ជាការពិត។ ទោះយ៉ាងណា
យូលាចុងក្រោយនៃក្នុងខ្លាំងពីរនោះគឺជាសច្ចក្តីពិតដែលផ្ទុះផ្ទុះរង។
ពិតលោកគួរឲ្យជួយដោយព្រឹត្តិការណ៍ចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ហើយថ្មីៗនេះក៏គួរឲ្យជួយមុតងទៀតដោយការវាយប្រហារចុងទី 7 ខែតុលា
ឆ្នាំនេះរបស់ហាម៉ាសប្រឆាំងនឹងអ៊ីស្រាអែល។ ប៉ុន្តែគ្រាន់នរណាម្នាក់សុខចិត្តតាមដាន
វិញ្ញាណនៃសង្គ្រាម និងសច្ចក្តីពិតនៃសកលាមៗ គឺ «នៅចំពោះមុខ»
បងប្អូនទាំងអស់របស់អ៊ីស៊ូមាអលៃឡើយ។

តើការបំផ្លាញប្រភេទណាដែលគួរឲ្យអនុវត្ត
នៅពេលមានការវាយប្រហារដោយភ័យខ្លាចអំពីសម្បាល
ដែលអនុវត្តដោយប្រជាជាតិអ៊ីស៊ូមាអលៃដូចជា អាហ្វីសាអូឌីត សហព័ន្ធអារ៉ាប់រួម កាតារ
គុយវ៉ែត ប៊្រុយណេ និងហ្វីលីពីន? វិញ្ញាណរបស់អ៊ីស៊ូមាអលៃសុចរិតនៅក្នុង
«បងប្អូនទាំងអស់របស់គាត់»
ហើយសង្គ្រាមដែលរហូតមកទល់ពេលនេះបានកើតឡើងដោយទេវតាទីបី ពីបុរេសេដ្ឋកិច្ច
អាហ្វ្រិកានីស្ទាន ឬ អ៊ីរ៉ាក់ នឹងខុសប្រល័យយ៉ាងខ្លាំង
នៅពេលព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីអ៊ីស៊ូមាអលៃគួរឲ្យបំពេញយ៉ាងពេញលេញ។
ប៉ាគីស្ថានមានគ្រាប់បែកនុយក្លេអ៊ែរឬមានគ្រាប់?

លក្ខខណៈព្យាករណ៍នៃសង្គ្រាមអ៊ីស៊ូមាអលៃ
ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងវិបត្តិអ៊ីស៊ូមាអលៃទីមួយ និងទីពីរ
គឺជាការវាយប្រហារសកលាមៗដោយមិនឲ្យដឹងខ្លួនជាមុន។
តើនៅក្នុងបណ្តាប្រទេសអ៊ីស៊ូមាអលៃសម្បូរទុរយោងទាំងនោះ
មានធនធានហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់គ្រាន់ដើម្បី សម្រាប់លួចលាក់ធនធានទទួល
ឬផលិតអាវុធដែលទំនើបជាង និងមានសមត្ថភាពសម្រាប់ខ្លាំងជាង
យន្តហោះផ្ទុកគុណ្ណោះ គ្រាប់បែកក្នុងរថយន្ត កងកំពុងឆេះ ការរំលោភ និងកាំបិត?
តើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គួរឲ្យជួយឬទេ?

តុប្បងអលង្ការទាំងអស់នៃប៊ិស្តរបស់ Miller
កុលាយជាសច្ចក្តីពិតសម្រាប់ការសាកល្បងនៅក្នុងចុងក្រោយ
បើទោះបីមានអ្វីលើសពីសច្ចក្តីពិតដែលថា សច្ចក្តីពិតទាំងនោះគួរឲ្យជួយបដិសេធ

ហើយព្រះបន្ទូលទំនាយកំណត់សម្គាល់ថា វានឹងត្រូវបានសុភារឿងវិញ្ញាណក្ខន្ធនោះ។ ប៉ុន្តែតើ
តុប្បងអលង្ការខុសៗគ្នានឹងចំណេះដឹងនោះ ដូចជា
ព្រះរាជកិច្ចបន្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងទីបរិសុទ្ធជាស្ថានសួគ៌
និងសាសនាសុលាមនៃទេវតាទីបី
សម្គាល់ការព្យាករណ៍ដែលបានសម្រេចក្នុងប៉ុណ្ណោះនៃចុងក្រោយបំផុត។
មួយកំណាងឲ្យព្រះរាជកិច្ចបន្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ដែលពិតជាសច្ចក្រឹតិសម្រាប់ការសាកល្បងសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន
ហើយមួយទៀតសម្គាល់សារនៃសម្រែកកណ្តាលអធ្យាគរ
ដែលមុតងទៀតក៏ជាសច្ចក្រឹតិសម្រាប់ការសាកល្បងសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្នផងដែរ។

ខុសស្រឡាយដែលតុហញ្ញភ្នាក់ងារចលនាមីលូណ្យាត និងពលរដ្ឋលោកបញ្ចូលនៃឆ្នាំ 1989
ដែលបន្ទាប់មកនាំចូលចលនារបស់មនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់នោះគឺ “បុរាណវិទ្យា”
ដែលជាអលង្ការដំបូងរបស់មីលូណ្យាត ហើយជាអ្វីដែលត្រូវបានទុកចោល
ខណៈដែលអាជ្ញាធរនៃទីសីមាបានចាកចេញពីផ្ទះបុរាណ។ មួយរយមកហើយបុរាណវិទ្យា
ចាប់ពីការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1863 ដល់ពេលវេលាចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1989 កំណាងឲ្យ
“បុរាណវិទ្យា” ពីរពាន់បុរាណវិទ្យា ត្រូវបានបង្កើតជាពីររយៈពេលនៃមួយពាន់ពីររយពុករលួយ
ហើយមួយភាគដប់ ឬដង្កូវមួយភាគដប់ នៃមួយពាន់ពីររយពុករលួយ គឺមួយរយមកហើយ។
ចុងក្រោយដែលពួកអ្នកសង្គមបានបដិសេធ មានបុរាណវិទ្យាដែលផ្តោតលើការស្រាវជ្រាវ
និងចលនាចុងក្រោយនៃវេទនាទាំងបី។ ដោយឡែកដូច្នេះ វាបញ្ជាក់ថា សច្ចក្រឹតិសម្រាប់
“បុរាណវិទ្យា” ក៏ជាសច្ចក្រឹតិសម្រាប់ការសាកល្បងបច្ចុប្បន្នផងដែរ ហើយថា
វាគឺជាសច្ចក្រឹតិសម្រាប់មិនមែនគ្រាន់តែកុលាយជាមុនគ្រឹះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ
ប៉ុន្តែកុលាយជាបុរាណវិទ្យា។

ឥឡូវនេះ យើងនឹងបញ្ចូលការពិចារណារបស់យើងអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៃក្នុង
ចលនាមីឡូណ្យាត
ដែលត្រូវបានកំណាងដោយនិមិត្តភាពនៃនូវអ្វីៗនៃក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍ដែល
ហើយបង្កើនការយកចិត្តទុកដាក់របស់យើងទៅកាន់និមិត្តភាពនៃនូវហេតុផល
ដែលកំណាងឲ្យការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
នៃក្នុងចលនារបស់មនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់នោះ។

បន្ទាប់មក យើងនឹងចាប់ផ្តើមពិចារណាអំពីជំនាន់ទាំងបួននៃអាជ្ញាធរនៃទីសីមា
ដែលគួរបដិសេធរយៈពេលមួយរយមកហើយបុរាណវិទ្យា ចាប់ពីឆ្នាំ 1863 ដល់ 1989។

យើងនឹងចាប់ផ្តើមការសិក្សានោះនៃក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ហើយនៃក្នុងឆ្នាំទីបុរាណវិទ្យា ខ្ញុំបុរាណវិទ្យា នៃចុងក្រោយនៃខែ
ខណៈដែលខ្ញុំអង្គុយនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្ញុំ
ហើយពួកវាសំរាប់យុទ្ធសាស្ត្រនៃមុខខ្ញុំ
នោះព្រះហស្តគន្ធារៈអម្បាលយោធាបានផ្តល់មកលើខ្ញុំនោះ។ បន្ទាប់មក
ខ្ញុំបានមើល ហើយមើលចុះ មានរូបសណ្ឋានមួយដូចជាប្រភេទនៃកុលាយ :
ចាប់ពីប្រភេទនៃឯករេបស់ទ្រង់ចុះក្រោម គឺជាកុលាយ
ហើយចាប់ពីឯករេបស់ទ្រង់ឡើងលើវិញ ដូចជាប្រភេទនៃពន្លឺភ័យចង្អាត
ដូចជាពណ៌នៃអំបិល។ ហើយទ្រង់បានលូតចេញនូវសណ្ឋាននៃដើម្បី
ហើយចាប់ខ្ញុំដោយសក់មួយក្តាប់នៃកុលាយខ្ញុំ
ហើយព្រះវិញ្ញាណបានលើកខ្ញុំឡើងនៃចលនានោះនៃដី និងផ្ទៃមេឃ

ហើយនាំខ្ញុំទៅក្នុងយូសាឡីមក្នុងការនិមិត្តរបស់ព្រះ
ដល់ទ្វារច្បារក្នុងដំណើរទៅទិសខាងជើង
ជាទីកន្លែងនៃអង្គុយរបស់រូបចម្លាក់នៃសេចក្តីច្បារនៃ
ដំណើរដកឲ្យមានសេចក្តីច្បារនៃ។ ហើយមើលចុះ
សិរីល្អអន្តរៈនៃអ្វីស្រស់ស្អាតនៃទីនោះ
ស្របតាមនិមិត្តក្នុងដំណើរខ្ញុំបានឃើញនៅទីវាលទំនាប។ បន្ទាប់មក
ទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ឱកូនមនុស្សស្រស់ស្អាត
ចូលរំលឹកកូនកែវរបស់អូនក្នុងឥឡូវនេះទៅទិសខាងជើង។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំរំលឹកកូនកែវរបស់ខ្ញុំទៅទិសខាងជើង ហើយមើលចុះ
នៅខាងជើងក្នុងទ្វារអាសនៈ កូនច្បារចូល មានរូបចម្លាក់នៃសេចក្តីច្បារនៃនេះ។
ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា ឱកូនមនុស្សស្រស់ស្អាត
តើអូនក្រយើងអ្វីដែលពួកគេកំពុងផ្ទុះឡើង?
គឺជាអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់យ៉ាងជ័យជំនះដែលជូនអ្វីស្រស់ស្អាតប្រព្រឹត្តទៅទីនេះ
ដើម្បីឲ្យយើងគួរឆ្ងាយចេញពីទីបរិសុទ្ធរបស់យើងឬ? ប៉ុន្តែ
ចូរបង្អួចអូនកម្មកងទៀត
ហើយអូនកនឹងឃើញអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ជាងនេះទៀត។
ហើយទ្រង់បាននាំខ្ញុំទៅដល់ទ្វារនៃទីផ្សារ ហើយកាលខ្ញុំក្រឡេកមើល មើលចុះ
មានវត្ថុមួយនៅក្នុងជញ្ជាំង។

រួចទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ «កូនមនុស្សស្រស់ស្អាត ចូរដឹកជញ្ជាំងឥឡូវនេះ»។
កាលខ្ញុំបានដឹកជញ្ជាំងហើយ មើល មានទ្វារមួយ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖
«ចូរចូលទៅ ហើយមើលអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ក្នុងដំណើរពួកគេប្រព្រឹត្តទៅទីនេះ»។
ដូច្នេះ ខ្ញុំរំលឹកចូលទៅ ហើយបានឃើញ; ហើយមើល មានរូបគ្រប់យ៉ាងនៃសត្វល្អិត
និងសត្វគួរសុំអប់រំខ្ពស់ ព្រមទាំងរូបព្រះទាំងអស់នៃព្រះអ្វីស្រស់ស្អាត
ដែលបានគូរនៅលើជញ្ជាំងដ៏វិញ្ញា។ ហើយនៅមុខវត្ថុទាំងនោះ មានបុរសចិត្តសិបនាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេចាស់ទុំនៃព្រះអ្វីស្រស់ស្អាត ឈរនៅទីនោះ
ហើយនៅកណ្តាលពួកគេមានយ៉ាងអាសា កូនបុរសសាធាន ឈរនៅទីនោះ
ដោយមិនដឹងថាគេក្រឡេកថាវាគួរឱ្យក្លាយជាអ្វីក្នុងអំឡុងពេលនៃបន្ទប់របស់ខ្លួន;
ហើយពួកគេក្រាស់នៃគ្រឿងក្រអូបក៏ឡើងទៅ។ រួចទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖
«កូនមនុស្សស្រស់ស្អាត តើអូនក្រយើងឃើញឬទេ
នូវអ្វីដែលពួកគេចាស់ទុំនៃព្រះអ្វីស្រស់ស្អាតនៅក្នុងទីនេះ
គឺមិនដឹងថាវានៅក្នុងបន្ទប់នៃភាពរបស់ខ្លួន? ដុំបិតពួកគេនិយាយថា
‘ព្រះយេស៊ូវមិនទតឃើញយើងទេ; ព្រះយេស៊ូវបានបោះបង់ផែនដីហើយ’»។
ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា៖ «ចូរបង្អួចមុខកងទៀត
ហើយអូនកនឹងឃើញអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ជាងនេះ ដែលពួកគេប្រព្រឹត្ត»។
រួចទ្រង់នាំខ្ញុំទៅដល់ទ្វារច្បារនៃព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលនៅខាងជើង;
ហើយមើល នៅទីនោះមានសត្វវិញ្ញាអង្គុយយំសោកសម្រាប់តាមមូស។
រួចទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ «កូនមនុស្សស្រស់ស្អាត តើអូនក្រយើងឃើញការនេះឬទេ?
ចូរបង្អួចមុខកងទៀត ហើយអូនកនឹងឃើញអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ទាំងនេះ»។
ហើយទ្រង់នាំខ្ញុំចូលទៅក្នុងទីលានខាងក្នុងនៃព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយមើល
នៅមាត់ទ្វារព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ រាងរាងហាល និងអាសនៈ
មានបុរសបុរសម្នាក់ប្រាំនាក់
ដោយខ្លួនរបស់ពួកគេបង្អួចទៅរកព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ
ហើយមុខរបស់ពួកគេបង្អួចទៅទិសខាងកើត; ហើយពួកគេថ្ងោបង្កព្រះអាទិត្យ

ទៅទិសខាងកើត។ រួចទ្រង់មានបន្ទូលមកឲ្យដឹងថា៖ «កូនមនុស្សអើយ
តើអ្នកបានឃើញការនេះឬទេ? តើវាជារឿងសុភមង្គលសម្រាប់ពូជយូដា ឬ
ដលៃពួកគេប្រព្រឹត្តិអំពើអាក្រក់ដលៃពួកគេប្រព្រឹត្តិទៅទៀតនេះ?
ដុបិតពួកគេបានបំពេញសុភមង្គលដោយអំពើហិង្សា
ហើយបានត្រឡប់មកផ្ទះវិញឲ្យដឹងមុតងទៀត; ហើយមើល
ពួកគេយកមកកែលម្អដាក់ជិតចុះរបស់ខ្លួន។ ដូច្នេះ
ឲ្យដឹងនឹងប្រព្រឹត្តិដោយសេចក្តីកុរោធផងដែរ ភូតកែរបស់ឲ្យដឹងមិនអាណិតទេ
ហើយឲ្យដឹងមិនមានសេចក្តីមត្តេតាងដែរ;
ហើយទោះបីពួកគេស្រែកក្រែកទៅក្នុងត្រង់ត្រង់របស់ឲ្យដឹងខ្លាំងក្លាដោយ
ឲ្យដឹងមិនស្តាប់ពួកគេដែរ»។ អសេគោល 8:1-18។